

VELETEK VAGYOK!

Marton Zsolt családreferens püspök videósorozata a családoknak

IV. rész – 2021. szeptember 29.

~ Szent József, az elfogadó apa ~

(Szerkesztett írás)

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Már lassan egy éve, hogy Szent József évében vagyunk, és a Szentatya *Patris corde* kezdetű apostoli buzdításáról elmélkedünk időről időre. A Szentatya felsorolja Szent Józsefnek a fontos tulajdonságait, és most Szent Józsefről, mint az elfogadó apáról szeretnénk egy kicsit gondolkodni. A Szentatya kiemeli, József nagysága abban mutatkozik meg, hogy fenntartások, feltétel nélkül, feltétlenül elfogadja Máriát, úgy hogy először nem tudja, mi történik vele. Bízik az angyal szavában, és előtte még bízik Máriában is. Megbízik a hitvesében. A Szentatya azt mondja, hogy József alakja a tisztelettudó, tapintatos férfi, egy karakter. Manapság ez különösen is azért fontos, mert szerte a világon lekezelés, erőszak, agresszió tapasztalható a nőkkel szemben. És József példát ad; megelőlegezi a bizalmat a feleségének akkor, amikor a szívében még talán nyugtalanság van. Nem tudja, hogy mi is valójában az igazság. A Szentatya itt arra irányítja a figyelmünket, – Szent Józseffel, az elfogadó férfival és apával kapcsolatban, – hogy az életünk során sokszor átélünk olyan eseményeket, amelyeknek nem tudjuk azonnal az értelmét, nem ismerjük az igazságot. Rá kell hagyatkoznunk más személyekre, rá kell hagyatkoznunk végső soron Istenre. És ez mutatja meg, a mi igazi elfogadásunkat, hogy elsősorban Istent kell elfogadnunk. Számos alkalommal, hogyha valami ilyen történik velünk, akkor csalódás vagy felháborodás, zúgolódás van bennünk – mondja a Szentatya. Majd így folytatja: *“Ha nem békülünk meg élettörténetünkkel, akkor a következő lépést sem tudjuk megtenni, mert mindig várakozásaink és a belőlük fakadó csalódásaink túszi maradunk.”* Tehát az elfogadás első lépése az, hogy elfogadjuk önmagunkat, és rábízuk Istenre élettörténetünket, helyzeteinket és a nem érthető helyzeteket is. Ő az, Aki mindent tud és majd megvilágítja ezen helyzeteknek az értelmét. Ha Istenben megbízunk, akkor a Belé helyezett bizalom alapján azokban a személyekben is, akikkel kapcsolatos a történet. A Szentatya azt mondja, hogy *“József nem egy passzívan beletörődő ember”*, hanem nála az elfogadás utat, életutat, életstílust jelent és az Úr ad neki ehhez erőt. És nekünk is Ő ad erőt, bátorságot önmagunk, a váratlan helyzetek és embertársaink elfogadásához. A Szentatya az angyalnak azokat a szavait idézi, amikor

megszólítja Józsefet és azt mondja neki, meg Máriának, hogy *“Ne féljete!”* Tehát ez az a felszólítás, ami őt megerősíti.

Pál apostol a rómaiakhoz írt levelében arról beszél, hogy minden javukra szolgál azoknak, akik Istent szeretik (Róm 8,28). Brenner Jánosnak is ez volt a papi jelmondata. Isten mindent a javunkra tud fordítani!

Éljük elfogadó, nyitott szívvel az életünket! Hívjuk segítségül, pártfogóul Szent Józsefet és bízunk Istenben! Ez az az út, amin segíteni és támogatni fog bennünket. Önmagunk, saját életünk, embertársaink, és különösen – ahogy a Szentatya kiemeli – az idegen ember és a környezetünkben lévők elfogadása az út, Isten útja, amelyet az Úr Szent József kapcsán, az ő személyén keresztül mutat meg nekünk. Legyünk ezen elfogadásnak az emberei!

Videó: <https://www.youtube.com/watch?v=StzF6oNoS4w>